

KWINTESSENS (20.01) – Ik ben Dat

“ Het inademen, inhouden en uitademen zijn in werkelijkheid het Zelf. Ik ben alles, waarlijk het Zelf, het substraat waar dan ook. Alles is slechts Existentie, Bewustzijn en Zaligheid. Ik ken geen vrees, daar alles het wezen van Bewustzijn en Zaligheid is. Zo een ding als 'ik', heus, bestaat niet, noch iets als het hoogste. Zelfs het Zelf [lett. Brahman] is ook niets anders dan dat, slechts Existentie – Bewustzijn – Zaligheid. Het overstijgt alles. Het is het Transcendente. ”
(vers 20.9 t/m 20.14)

De aard van het/de Absolute is Existentie (Zijn) – Bewustzijn – Zaligheid.
Het kan alleen maar ervaren worden, maar dit ervaren is niet met enig andere ervaring te vergelijken.

Suzanne : *“Ik benoem de ervaringen van de 'geborgenheid' als zodanig, want het benadert voor mij als gevoel nog het meest wat ik toen heb mogen ervaren. (Zie De Clown (6) – Poppenspel). Ik durf er ook geen enkele andere benoeming aan te geven, zo onaards waren deze momenten. Momenten, inderdaad, van een zijn, bewustzijn – maar niet een gebruikelijk bewustzijn of bewustheid – een zaligheid, maar een zaligheid die niet als zaligheid te benoemen is. Ik was dat – ik weet niet en mag niet zeggen Dat – ik was dat en weet niet wat. Tezamen met de beleving van 'zaligheid' (zie De Clown (7) – Zaligheid) zijn dit niet nader te verwoorden gebeurtenissen geweest. Een beschrijving van het Zelf als Zijn – Bewustzijn – Zaligheid is voor mij niet geheel en al vreemd, deze staat van zijn moet hoe dan ook bestaan; ik heb iets in die zin geproefd. ”*

In Kwintessens (17.04) Het onbestaand ik werd de vraag gesteld ' wat doet mij bestaan, wat doet mij leven? ' Het antwoord is klaar en duidelijk weergegeven in het resumé hierboven. Het schijnt zó vanzelfsprekend dat wij ademen en leven, maar geen enkel moment beschikken wij over een vrije zeggenschap hierover. (De vraag is of in geval van euthanasie of zelfdoding gesproken kan worden van een vrije zeggenschap. Ogenscheinlijk wel, maar ook hier moet bij bedacht worden, dat net als bij al onze zogenaamde vrije beslissingen, of ook deze niet onderhevig zijn aan perceptie en conditionering.)

Er is dus een energie/bewustzijn dat ons doet bestaan en doet ademen en leven. Maar kan er in dat geval gesproken worden van ons of mij? De facto zijn wij dan toch willoze wezens? Als antwoord twee zinnen uit het resumé :

“ Het inademen, inhouden en uitademen zijn in werkelijkheid het Zelf.

“ Zo een ding als 'ik' , heus, bestaat niet ”

In de geciteerde tekst staat : *Zelfs het Zelf* [lett. Brahman, zie hoofdstuk 28] *is ook niets anders dan dat, slechts Existentie – Bewustzijn – Zaligheid.* Niets anders dan .... dit wil niet zeggen dat het Zelf alles is, net zo min als het jou is, het wil zeggen dat alles juist als het Zelf slechts het Zijn – Bewustzijn – Zaligheid is.